

Po stopách reptiloidů... aneb tajemství země Nágů

Kdo jsou reptiloidé? V poslední době se v jistých kruzích právě na ně svádějí všechny problémy lidstva. Právě je považují za mimozemskou rasu vetřelců, kteří se dokážou maskovat za lidi a vytvářejí jakousi tajnou světovou vládu. Reptiloidé údajně přiletěli na Zemi v pradávných dobách, údajně stvořili moderního člověka, údajně ovládají všechny tajné společnosti a jejich prostřednictvím i celou světovou ekonomiku a politiku.

Ale odkud se bere taková jistota, že mimozemská rasa vetřelců, která to všechno stvořila, jsou zrovna reptiloidé, a ne někdo jiný? Proč má lidstvo takovou nenávist k plazům a takový strach z nich, vždyť jedovatá zvířata se vyskytují nejen mezi hady? I když, počkat! V Číně uctívají draka, v Indii a zemích Indočíny hady, zejména kobru, kterou také uctívali ve starém Egyptě... Možná jsou to jiní plazi? Někteří nesli hrůzu, zatímco jiní konali dobro?

Vyobrazení posvátných draků a hadů jsou všude na planetě. V jihovýchodní Asii stále žije kmen Nágů, který je považován za potomky reptiloidní rasy Nágů.

Kdo byli tito starověcí Nágové, kteří byli vyobrazováni jako lidé s hadím tělem nebo prostě v hadí přirozenosti. Byli uctíváni jako mudrci a učitelé. Také Gautama Buddha je považován za potomka hadí dynastie, a to prostřednictvím rodu Nágů. Velký buddhistický mudrc Nágardžuna je považován za Nága, jak napovídá i jeho jméno.

Slovo „naga“, což znamená „moudrý had“, je známé nejen v Asii. Toto slovo používají domorodci v Jižní, Střední i Severní Americe, od Beringova průlivu až po Uruguay, kde znamená „hlava“, „učitel“ a „had“. Nemůže to být jen náhoda...

Tak kdože jsou ti Nágové - moudří učitelé lidstva, nebo zákešní vetřelci naší planety, kteří stvořili lidi jako otroky? Stopami jaké kultury jsou nedostižná architektonická mistrovská díla chrámů v Kambodži, Laosu a Vietnamu? Kde hledat tajemné předky indočínských kmenů, které kdysi vybudovaly státy Čampa, Khmer, Siam, Pagan? Jaká tajemství skrývají údolí podivných kamenných nádob rozetých v téže oblasti světa? A kdo skutečně řídí tajné společnosti a světovou politiku?

Informace o tom přišly prostřednictvím vědomého snění z informačního pole planety. Netvrdí, že jsou vědecké, nejsou doloženy artefakty, i když pravděpodobně existují a jsou dokonce mnohým známy, vědci je však nespojují s tak fantastickou, podle jejich názoru, minulostí Země.

...Dusný vzduch sevřel všechno kolem. Zelená džungle piští a křičí v nepochopitelných jazycích života. Nesčetné kořeny a větve se zahryzávají do dávných kamenů trhající je na kusy. Půda je nasycená vlhkostí.

Zpoza pařezu pomalu vylézá... kobra. Rychle a plaše klouže po mechově zelených kamenech a zůstává viset na pozadí starobylé tváře s propadlými očními důlky. Neforemná socha je rozbrázděná prasklinami, spoutaná pevnými liánami. Kdesi nahoře v zelené mase se s vřískotem prohání tlupa opic. Mohutné kořeny obrovitého stromu, neviditelné v husté zeleni, rozervaly kamenné stupně schodů. Vedou do temnoty.

U samého vchodu však z přiléhajících svazků lián vykukuje další postava. Tvář ženy je téměř celá zakrytá mechem, ale skrz víčka hledí hluboký pohled jejích obrovských očí. Silně protáhlé ušní lalůčky se dotýkají jejích ramen a její vysoké vlasy prorážejí mohutný kmen stromu svým jehlanem, který připomíná vrchol pagody. Žena má ruce složené v modlitebním gestu, ale místo nohou... na podstavci se v těsných kruzích svíjí hadí tělo.

...A pod listím šustí mnoho hadů. Jsou jich tisíce! Jsou všude!

Známá kobra se k nim připojila. Vtom se však otočila a podivná síla mě jako neodolatelný magnet táhla za ní do přítmí a chladu starobylého chrámu.

V hlubině něco tajemně svítilo. Zdálo se, že světlo přichází odnikud. Ale bylo stále jasnější a jasnější. Jeskynní chrám se zdál obrovský. Vpředu se rozkládalo jezero spoutané vzorovanými kameny. Na rovné vodní hladině ležel na podstavci z kamenných hadích těl kamenný lotos a v jeho okvětních lístcích seděla obrovská socha pradávnej bohyně. V očích jí stále hořely vložené drahokamy a její tělo se zdálo čerstvě vytesané z narůžovělého kamene. Bylo nedotčené mechem, nedotčené ničením...

Ted' se však záře stala nesnesitelnou, zalila vše bílým světlem a v této bělosti nebylo nic vidět.

Ale vtom mnou jako jiskra cosi projelo a já znovu uviděla chrámový sál, jen poněkud jiný. Bylo tu světlo a vonělo to orientálním kadidlem. Jezero a socha byly pryč. Ale na druhé straně sálu se mezi tlustými vyleštěnými sloupy procházela žena zahalená do narůžovělého závoje. Přiblížila se a mávnuvši rukou... zhmotnila vyřezávaný stolec a podivné vyšívání polštáře, na které gestem pozvala k usednutí. Také se posadila, po orientálním způsobu se zkříženýma nohama. Hlavu jí zdobila podivná špičatá pokrývka hlavy, celá ozdobená jakýmiisi přívěsky a zvonečky, a její mírně úzké oči vyzařovaly světlo.

Usmála se, a plynula neznámá řeč, která se v ten moment začala nějakým nejasným způsobem překládat.

„V Indii mě znali jako Párvatí. Jsem Šivova choť. Obecně mě obdařili mnoha jmény... A často ne mými, ale těmi, pod nimiž přicházeli poslové temných světů mým jménem.

Už je to dávno, co to začalo... Mnohé už ti bylo řečeno také mým manželem a dalšími učiteli. Bylo řečeno, že v dávné, vzdálené epoše přišli na Zemi učitelé - tvůrci z různých hvězdných světů, aby zde na mladé planetě zasadili život. Vyprávěli také o prastarých, původních rasách: Tellurijcích, Lemurijcích a Asurech.

Vyprávěli o tom, že Tellurijci žili v zemích, co jsou dnes pokryté ledem a kterým říkáte Antarktida, o jejich potomcích - hinduistických Drávidech a o tom, jak se Hindustán oddělil od Tellurie a připoutal se k Asii (viz téma: Jak Šiva posunoval Indií aneb starověká historie Země).

Vyprávěli o Lemurijcích a Asurech, jejichž předkové pocházeli z planety Deia, později nazvané Faeton. Byli to zástupci vesmírných ras z rodů prastarých. Asurové pocházeli z medvědího a vlčího rodu a předkové Lemurijců Lunbo z dračího a želvího rodu. ...Nedivte se, neboť kdysi dávno, na úsvitu stvoření vesmíru, se z mísení nehumanoidních ras zrodili humanoidé.

Tellurijci, Lemurijci (Lunbo) a Asurové byli prvními rasami na Zemi a vytvářeli na ní život. Potomkem Tellurijců je drávidská rasa, potomkem Lemurijců je žlutá rasa obyvatel země Mu, a všichni vaši Číňané, Mongolové, Japonci, Korejci. Potomky Asurů jsou Hyperborejci a jejich potomci - Árijci, a tak i vy Slované jste jejich přímými potomky (viz téma: Asurové - rasa obrů - stavitelé Hyperboreje).

Nebudu se opakovat. Dnes je třeba povědět ještě o jedné rase, vámi zapomenuté, a nejen zapomenuté, ale ve staletích pomlouvané.

A nejsou to Atlantčané, kteří přišli později než ostatní. Potomci bílé rasy a západních Atlantčanů uvěřili vetřelcům Země, kteří si nasadili masky...

Ale o všem popořádku... Dobyť Země, přesněji řečeno celého systému Sluncí, a ta byla v té vzdálené epoše dvě, bylo hrůzou a zápalnou obětí. Když explodovalo starší Slunce či Rádža Slunce, shořelo mnoho zemí - planet, sám Faeton zanikl a na Zemi nastalo peklo. Tellurijci, Asurové a Lemurijci se zachránili v podzemích, která vybudovali za pomoci laserových paprsků, tavičů kamenů a dematerializátorů. Nemám jiná vhodná slova pro popis tehdejších technických prostředků, vždyť až do vašich dnů jste nebyli schopni taková zařízení sestavit.

V mase horniny se řezaly tunely, hornina se dematerializovala a vznikaly obrovské dutiny, v nichž se podle vakuových matric vysekaly a materializovaly celá města.

Tato civilizace dokázala přežít v podmínkách, kdy celý povrch planety shořel. Byli to jogíni a disponovali superschopnostmi přežití a materializace známého vzduchu a vody kolem nich. Vlastnili techniku schopnou změnit mnohé, ale i oni museli

odejít pod zem, protože nemohli změnit kosmické následky blízkého výbuchu supernovy, jak by řekli vaši astronomové.

Jejich civilizace byla tehdy odříznuta od kosmických světů. A nikdy by je nenapadlo, že taková zkáza není pouhým živlem, ale záměrným zničením světa, a to vědomým. Prostě vědomí této civilizace Světla se ještě nikdy neseťkalo s vědomím, které by se dopustilo záměrného ničení a smrti živých obzvláště, to je to, čemu říkáte zlo. K ničení podle jejich představ mohlo docházet jen spontánně, nevědomě, jako výbuchy sopek, jako exploze hvězd... Ale vědomé zlo bylo tehdy na tomto světě neznámé, takže nikdo nevěděl, jak se mu bránit.

Jak se však ukázalo, monstrózní kameny, které rozbily Slunce, Faeton a několik dalších planet, byly vyslány speciálně z temné oblasti vesmíru, kterou nazýváme antisvět, aby se zmocnily nových kosmických teritorií.

Jakmile ohnivá bouře utichla, a podle vašeho počítání to trvalo pět tisíc let, na Zemi se vyrojily nestvůry. Byly to nehumanoidní rasy hmyzoidních a reptiloidních tvorů. Ohnivá poušť jim připadala jako ráj, vždyť si tento svět připravily samy pro sebe. Tenkrát se usadily na povrchu planety (viz další témata).

Tato monstra postupně osídlila celou Zemi, a za své hlavní město si zvolila místo, kde se ještě nacházela velká hora Méru, kterou Asurové vztyčili jako portál. Chtěli Méru využít k proniknutí do jiných světů a k získání nových teritorií. Stejným způsobem začali pronikat i k dalším portálům, i když ty byly pevně uzavřené, někdy i za cenu životů Asurů, Tellurijců a Lemurijců. Tehdy se v podzemní zemi sešla rada tří ras obléhaných černými reptiloidy. A na ní se s využitím posledních sil krystalů obrátili do kosmu, ke všem, kdo mohou pomoci.

Signál byl slabý, ale jako první ho zaslechli příbuzní Lunbo či Lemurijců, představitelé reptiloidní rasy, z níž Lunbo vzešli. (O dračí rase jsem vám už vyprávěla.) Byli to draci nesoucí světlo, i oni se ve své domovině setkali s černými draky a i tam probíhaly války. Proto rozpoznali signál volání o pomoc.

Draci bílého ohně nebo blesků se stali skutečnými nepřáteli černých zplozenců antisvěta. Podařilo se jim proniknout do Slunečního systému a zaútočit na černé reptiloidy a hmyzáky. Následně začaly velké bitvy draků na ohnivé zemi, o kterých ti kdysi vyprávěli (viz témata: Od Lemurie po Hyperboreu aneb bitvy draků; Ozvěny hvězdných válek aneb tajemství kamenných koulí). Kromě draků světla však na volání o pomoc zareagovala i další rasa reptiloidů - rasa hadů. Byly to polohumanoidní kobry, které si říkaly Nágové. Také oni pocházeli ze vzdálené kosmického čertogu a vstoupili do bitvy s démonickými hady a draky. Tenkrát jsem s nimi přišla na tuto planetu.

Tato velká válka trvala celá staletí. Draci světla vyhnali nečisté síly z polozatopených zemí kdysi kvetoucí Lemurie. Z Lemurie zbyla jen malá část, které se tehdy říkalo Země Mu. V Zemi Mu lidé vylezli na povrch a učinili vůdce draků světla svým vládcem. Ačkoli ten zůstal spíše žрецem a rádcem než králem. Od té

doby byli draci v zemích Mu uctíváni a dodnes je uctívají potomci obyvatel Mu - Číňané, Vietnamci, Korejci... (Viz téma: Poslední dny země Mu.)

Ty nejdlejší boje s nečistými silami se však vedly o horu Méru, o její velký krystal. Černá havěť se zuřivě bránila a zpopelnila každého, kdo se přiblížil k této pevnosti, kterou udělala svým hlavním městem. Tehdy se opět sešla rada a zbývající Asurové a Tellurijci, obyvatelé Mu, stejně jako světlí draci a hadi, se opět obrátili do kosmu pro podporu.

Boje byly obzvláště těžké. Tady, u hory Méru, zástupci světlé rasy kober, nebo v našem jazyce Nágové, tvrdě bojovali s černými reptiloidy. V jedné z bitev o Méru jsem poznala svého budoucího manžela, mocného Šivu, Tellurijce, který přišel z druhé strany planety, aby vymlátíl zbývající havěť.

Ale naše volání bylo přece jen vyslyšeno. Popora přišla z čertogů Siria a Polární Hvězdy. Bylo ti o tom mnohokrát řečeno (viz další témata). Právě ty potom rody Árije (Árijci) nazvou svými bohy, a část z nich se stane známá v egyptských zemích, také jako bohové...

A společně jsme tehdy vtělené démony porazili a oni se ukryli v hlubokých podzemích, v těch největších hlubinách, kde se dematerializovali, ale, bohužel, v dematerializované podobě tam stále zůstávali... Ale tehdy bylo potřeba vybudovat život a pozvednout planetu z trosek. A tak se hora Méru znovu zrodila a země Asurů, nazvaná zemí Sva, znovu rozkvetla, a to díky pomocníkům, kteří přišli z hvězd z čertogu Polární Hvězdy. Později se právě tato země bude jmenovat Hyperborea a stane se pravlastí vašich árijských předků... Ale mír nebyl dlouhý, neměli jsme čas obnovit život, neboť ze všech škvír se tlačila neštěstí. A pak se objevila velká lež o rase Anunnaki neboli Nifilim z podivného systému Nibiru, která údajně trpěla černými reptiloidy. Dlouho na sobě měli světelnou clonu, a my jsme neměli sílu a možnosti zjistit pravdu, vždyť probíhaly nekonečné boje s černými démony.

Mezitím se však Anunnaki podařilo proniknout na Kailás a pokazit tam spoustu věcí s krystalem času. Země se tak přetočila do pokřiveného časoprostoru a ztratila kontakt s kosmickými světy. A to se zjistilo, když jsme se po vítězství nad démony na hoře Méru nemohli spojit se svými bratry a nikým v kosmu. Takže ti, kteří byli nazýváni bohy, se nemohli spojit se svými příbuznými a brzy se ocitli v podivném světě, neboť prostor se rozvrstvil pootočením krystalu na Kailásu. A zemská klenba prudce snížila své vibrace. Ti, kteří měli vibrace vyšší, byli vyvrženi z pevného tělesa do zformovaného světa s vyššími vibracemi. Tak se Šambala oddělila od zemské pevniny, od světa, který se postupně stával hrubým a trojrozměrným... Ale o tom se už vyprávělo mnohokrát... Bylo řečeno, že od té doby jsme mohli jen výjimečně přicházet k těm, kteří zůstali v hustém světě. A později, abychom přišli do vašeho světa, jsme se museli vtělit do lidských těl, ale přitom se na mnohé zapomnělo a mnohé se ztratilo...

Ve vašem hustém trojrozměrném světě zůstali ti, kteří se nechali něčím zlákat, kteří se nechali svést hmotnými požitky hustého světa, a tím snížili své vibrace.

Mnozí lidé se chtěli vrátit do lehčího světa, ale už nemohli. Tak se objevily kmeny lidí, s nimiž jsme příbuzní, ale kteří v těch strašných dobách nepřekonali sami sebe. A od té doby se stali rukojmími civilizace chytráků - Anunnaki, kteří se nejprve vydávali za oběti a potom se rozhodli ovládnout tento svět, sníživše jeho vibrace na úroveň, kterou potřebovali, a ponechavše zatížené lidi jako své rukojmí a otroky. Z nich Anunnakiové vytvářeli nové lidi, míchajíce jejich geny s geny zvířat a se svými vlastními ve svých laboratořích, a potom tvrdili lidstvu, že údajně stvořili člověka z hlíny, opice... nebo něčeho jiného. Vydávali se za bohy, a pak za jediného boha, neboť všechny falešné bohy anunnakijské si podřídil další uzurpátor z jejich civilizace - žrec Nibiru nebo ducha Lucifera Jahvh (viz téma: Historie okupace Země).

Tito lháři z Nibiru nosili a stále nosí tisíce masek a světlé nazývají černým, a naopak. Zvláště mnoho pohádek navykládali potomkům těch, kteří zůstali ve 3D, vždyť ti byli odříznuti od pravdy, od poznání. A často k nim přicházeli, nosíce naše masky na principu hologramů, a nazývali se našimi jmény a vyprávěli o nás, těch skutečných, povídačky. A tak se všichni reptiloidé v pojetí mnoha nových ras stali zloduchy temnoty a hrůzy. Vždyť následky obludné války zůstávaly všude. A tak i mým jménem přicházeli tito lháři, respektive nastražili černého démona Lilith. Ano, tak často, že lidé jedním z mých jmen udělali její jméno - Lalita. Ale Lalita to nejsem já, je to Lilith Anunnakiů - matka a první manželka Adama, je to démon, z něhož Anunnaki v počáteční fázi formovali svůj vyvolený národ - Chaldejce. A z Chaldejců pak Jahvh shromáždil samotnou podstatu genového materiálu a stvořil nově vyvolené - rod Abrahámův (viz téma: Adam - syn Lilith a Patsutsu aneb kdo, jak a koho stvořil...).

Obraz Lality si lidé často pletou s mými zlostnými podobami bojovnice, když jsem se vydával do temného, nižšího světa, abych zachránila některé duše, které byly polapeny démony. Do toho světa se nedá sestoupit bez temného skafandru, ale na pohled je to strašné... ale jen takové podoby přijímají démoni a jen tak je možné v jejich světě být, aby se zachránili zajatci. Málokdo sestoupil do toho světa, ale kdo sestoupil, všichni mají zlostné podoby, které zůstaly v kulturách Východu, ano i u vás, Slovanů také. Makoša - vaše matička si takovou podobu často nasazovala, právě pro záchranu duší z nižších světů, a v této podobě ji znáte jako Babu Jagu, nebo jogínku. Ale vždyť ona byla učednicí mé učednice z Tibetu - Baldan Lhamo, která nyní střeží vchody do nižších světů u Kailásu a nepouští démony do vašeho světa (viz témata: Jak se dostanou na onen svět - skazy Baby Jagy; Každému jeho ráj a jeho peklo).

Ne všichni lidé však umí rozeznat skutečnou černou tmu, ačkoli i my jsme se kdysi mylně domnívali, že Anunnaki jsou jen obětí démonické civilizace, která sem vtrhla z antisvěta. Ve skutečnosti to však byli velitelé, jak byste řekli, těchto démonů a celý plán na ovládnutí světů byl vypracován jimi! Lidé si dlouho pamatovali a pamatují všechny hrůzy vytvořené černými reptiloidy, a úplně zapomněli, že ne všichni reptiloidé jsou poslové temnoty. Do vašich dnů potomci země Mu vzpomínají a ctí světlé draky osvoboditele.

Přesto lidé, znajíce toliko černé draky, uvěřili Anunnaki, že potomci Mu jsou potomky démonů. Tenkrát zase došlo k válce, kterou zosnovali Anunnaki mezi potomky dvou světlých ras. Byla však zastavena moudrostí Draka a velkého proroka a učitele Borejců Koledy. A poté byl ve Hvězdném chrámu podepsán mír, který ve vašich dnech vzpomínali, ale opět s překrucováním Anunnaki (viz téma: Koleda o Hvězdném kalendáři a tajemstvích času).

A doposud je obraz plazů u vás i na Západě jen tmou a zlem a doposud k této události vážete lež o Jiřím Vítězném ve zvrácených pozdních vyobrazeních. A stále vře nenávist ke všem reptiloidům... Ale kromě potomků Mu nás ještě pamatují v zemích, které nazýváte indočínskými, a v Indii. Právě tam se usadili potomci civilizace hadů, kteří kdysi přišli na pomoc ve velké epoše bojů. Tenkrát, v době země Mu, vybudovali v těchto zemích svou vlastní zemi. A ta se jmenovala země Nágů nebo země Lu, jak ji nazývali obyvatelé země Mu.

Ti nejmocnější učitelé naší civilizace Nágů se vydali do podzemí, na hranici světů, aby pevně uzamkli vchody do světa démonů a nepustili je ven. Byly případy, kdy démoni pronikli skrz, a to nejednou, a potom vstupovali do lidí a materializovali lidská těla. A skazy o tom vám také vyprávěli mnozí i o hordách divochů z pouští Gobi a severských divochů, ničících národy... Ale v těch epochách přicházeli i učitelé, vtělovali se do těl lidských, aby obětovali své životy a uzamkli vchody do pekla, pomáhali tak těm z nás, kteří v pekle vchody uzavřeli. V samotném pekle střežili hranice reptiloidé - moudří hadi a draci, kteří jediní mohou navštěvovat takové obludné světy a odolávat černé havěti v nich.

A dodnes velký had Šeša střeží hlavní vchod do říše démonů a umělého světa Anunnaki, který sami vytvořili v podzemích před více než sedmi tisíci lety, představující lidem toto dílo jako stvoření světa (viz téma: Jaký svět byl stvořen za sedm dní?).

Mnozí však, zejména ti, kteří se spřiznili s humanoidy, zůstali na tomto světě. A ti vybudovali zemi Lu. O této zemi se zapomělo téměř vše, dokonce ani vaše věda neví vůbec nic o původu mnoha kmenů jihovýchodní Asie. Kdo byli vzdálení předkové Khmérů, Thajců, Barmánců, Vietnamců a dalších kmenů, historie dávných říší Pagan, Siam, Khmér je zahalena tajemstvím. Obdivujete majestátní chrámy Angkoru, ruiny Borobuduru. Ale tyto ruiny nepřežily staletí, ba ani tisíciletí... Přežily stovky tisíciletí, a teprve v dobách pozdějších vám známých království byly přistavěny a přebudovány pro potřeby buddhistů a hinduistů. I když si dodnes zachovaly své původní podoby a sochy zobrazující učitele civilizace Lu - Nágů nebo hadů rasy Kober. Do dnešních dnů je kobra uctívána v těchto zemích a v Indii, kde se chrámy Lu nebo Nágů rovněž dochovaly.

Moje sestra Wadžet se vydala do Egypta, aby pomohla chránit krystal pyramid v temné epoše faraonů - uzurpátorů. Dodnes ona v duchu střeží vchody do podzemí společně s velkým Ptahem, kterého znáte jako Sfingu (viz další témata). Proto lidé v zemi u Nilu považovali kobry za posvátná zvířata. Já svou službu vykonávám společně se svým manželem Šivou a jen výjimečně se dostanu do vašeho světa, a to

jen ve vizích. Ale tady v Indii a Tibetu na nás stále pamatují. Ale to pro nás není důležité, hlavní není, aby si nás někdo pamatoval, hlavní je udržet tento svět, tuto planetu, a nepustit démonické síly a Anunnaki do jiných světů, do světů, do kterých se derou, snažíce se doposud projít portály. Potomci naší hadí rasy však stále žijí mezi lidmi. Jsou to potomci reptiloidů! Ale nevládnou světu, neřídí globální politiku a ekonomiku! Téměř nikdo o nich neslyší. Jsou to neznámé a malé kmeny, které si do vašich dnů říkají Nagové a nezapírají své hadí předky. Nepotřebují bohatství, žijí v souladu s přírodou v odlehlé indické divočině... Tak proč se to stalo? Co se stalo s civilizací Nágů - zemí Lu? Inu, byla doba, kterou pro vás Anunnaki označili jako dobu stvoření Světa v sedmi dnech... Ale jak vám již mnozí učitelé pověděli, byla to doba, kdy Anunnaki stvořili v dutinách planety svůj experimentální světík jménem Eden neboli Agarta. Toto místo se u vás nazývá různě. Tuto událost doprovázely velké katastrofy (viz téma: Jaký svět byl stvořen za sedm dní?). A nejen katastrofy, ale také velké války tomu všemu předcházeli a rozhořely se později. Sedm set krvavých let po spálené zemi. Tak tuto epochu anunnakijského ‚stvoření Světa‘ nazvali přeživší Nágové. Jaderná válka v indických zemích, kde se tehdy nacházela země Meluhhu, skončila zápalnou obětí. A spáleniště zejí až do vašich dnů mezi kameny Mohendžodara a Harappy. Jaderný oheň tenkrát spálil Daarii - nástupkyni Boreje, a lidé zase zalezli do podzemí... Země Mu nakonec klesla na dno a lidé utekli do Lu nebo zůstali v bažinách budoucí Číny. Zástupy démonů se opět materializovaly a začaly napadat města v Lu. Tehdy jsem se svým manželem přišla na Kailás, abychom tam zavřeli díru. Moudří Nágové ze země Lu naučili lidi odolávat radiaci a začali čistit vodní zdroje. Takže Anunnaki upustili od záměru použít v této zemi jaderné bomby. A po velké zápalné oběti Daarie a Meluhhy vypustili na zemi Lu nové podivné zbraně. Lu se všemu bránila, ale nepřežila to. Tisíce létajících aparátů shodily na Lu v jednu chvíli nespočet kamenných bomb. Prostě to byly kameny často cylindrického tvaru, uvnitř duté. Když však dopadly na zem, jejich víka se roztránila. Uvnitř byly prázdné. Tam, kam dopadly, však propukly strašlivé nemoci. Epidemie byla tak silná, že většina obyvatel Lu vymřela. Mnozí utekli do chrámů, aby unikli obludnému viru, a ti, kteří přežili, ztratili paměť... Virus napadal mozek, tělo se nezměnilo, nebyly tam žádné vředy, žádná bolest, ale lidé zešíleli a začali se zabíjet navzájem, nebo prostě ztratili paměť a odešli do džungle. Kamenné bomby leží v této zemi dodnes. Jsou to podivné džbánky, které se lidé snaží vysvětlit už celé věky, ale navždy zapomněli, co se přihodilo.

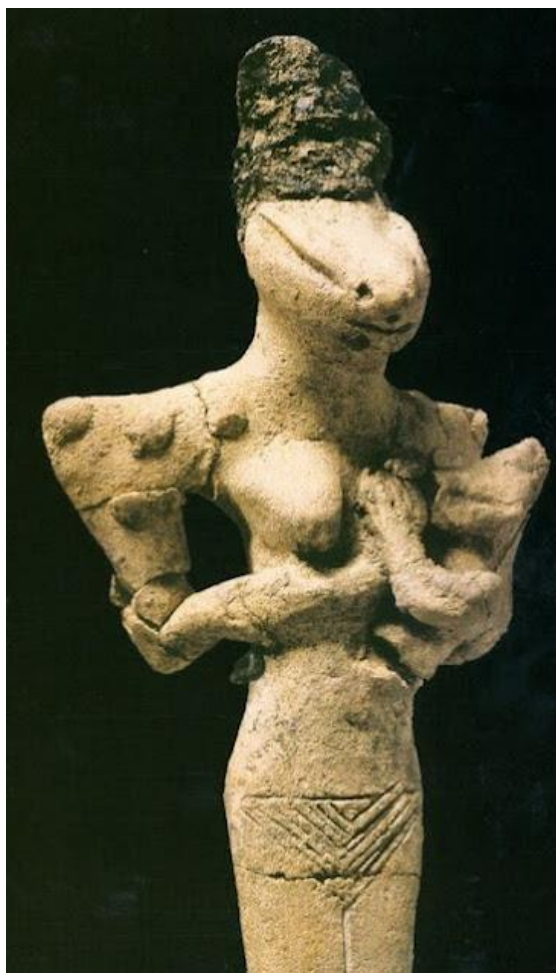
Potomci přeživších, ale téměř všechno zapomenuvších, zcela zdivočeli, začali znovu žít na územích Lu, mísili se s ostatními kmeny, a majestátní města a chrámy zarostly džunglí. Později do těchto končin přišli lidé z indických zemí, z čínských zemí, také se mísili a vytvářeli nová království. Narazili na starověké ruiny a sprádali o nich legendy, často vzdálené od reality, ale někdy hovořící částečky pravdy. Později starověké stavby začali předělávat pro své potřeby, na nové chrámy, a místní králové si připisovali jejich výstavbu sobě. Potomci světlých reptiloidů zůstali v zapomnění, na půdě zarostlé džunglí, stejně jako jejich paláce a chrámy pohřbené v džungli...

Ve vašem světě však roste přesvědčení, že Anunnaki, chopíce se moci na planetě, vytvořili svůj vyvolený národ a jeho rukama se zmocnili moci a bohatství téměř ve všech zemích Země, jsou reptiloidé.

Odkud se to vzalo? Nu od samotných Anunnaki. Pro ty, kteří v ně věří, se nazývají Bohem, a pro ty, kteří rozkryli jejich černou podstatu - těchto černých vetřelců, se nazývají reptiloidé, vždyt' už nejednou využili černých reptiloidů ve svých službách a jejich rukama se vlastně zmocnili planety a Slunečního systému, o čemž jsem hovořila na začátku... Ano a oni sami mají reptiloidní geny, ale přesto jsou spíše hmyzí rasou v humanoidní schránce. A reptiloidní geny potřebovali ke kombinaci hmyzu a humanoida ve svých věčných experimentech, aby znetvořili život a přizpůsobili svá vlastní těla světům s vyššími vibracemi, aby je mohli uchvátit a spotřebovávat zdroje. To však Anunnakiům nestačilo, a tak všechny zástupce reptiloidních ras prohlásili za zloduchy temnoty. A artefakty s reptiloidními figurkami v obydlích experimentálního národa Chaldejců se pro mnohé staly důkazem. Jedná se o figurky z Ubaidu.

Ale je to jednoduché. Jednomu z kmenů se podařilo uprchnout z infikované Lu na západ do zemí Mezopotámie. Byl to lid Ubeidu. Ti, kteří uprchli, také hodně zapomněli, jelikož se zachránila hrstka lidí. Po příchodu do cizích zemí žili jako vyvrženci, a aby si nějak uchovali vzpomínku, začali zobrazovat své bohy - reptiloidní učitele země Lu - Nágy. Tyto figurky však nemají nic společného s vyobrazeními Anunnaki, jimiž oplývají sumerské tabulky s dlouhými hmyzími kníry, čímsi připomínajícími rohy.

Anunnakiové si vybrali jiný národ, ne reptiloidy, ne Nágy, ne Drávidy - potomky Tellurijců, ne Mongoloidy - potomky draků ze země Mu a Lemurijců. Tento lid vybrali a vyšlechtili ve svých laboratořích v Agartě a postavili ho jako pastýře lidského stáda.

Kdo nyní vládne vašemu světu, kdo má všechno bohatství? Nágové, Drávidové? Jak žijí reptiloidní potomci národa Lu? V chudobě, v nekonečných válkách, vypalování napalmem na příkaz několika vyvolených z téže světové vlády! Jejich země jsou plné bomb a granátů nové zápalné oběti dvacátého století. Jaké jen druhy virů se dnes netestují v džunglích Asie?

Ne, vyvolení jsou jiní, a všichni Anunnaki bez výjimky jsou lháři, stejně jako jejich vyvolení. A lidé této lži věřili a věří, a dokonce i ti, kteří lež pochopili, nadále věří jejím zbytkům. Lidé chtějí vidět černé ve známých obrazech reptiloidů, dravců, a bílé - nadýchané a měkké, přinášející světlo. Světlo však může být umělou iluminací Luciferových iluminátů, a Dev, což ve starověkém jazyce znamená ‚bůh‘, se v jazyce zprzněném Anunnaki náhle stal Dáblem.

A zlo je třeba posuzovat ne podle vzhledu, ale podle skutků. A tak jogíni civilizace Nágů, odění do obludných podob s lebkami a kostmi, sestupují do světa temnoty, aby osvobodili nevinné duše, které tam démoni zavlekli proti jejich vůli, nebo aby zavřeli brány do pekla a zabránili démonům vstoupit do vašeho světa. Ale vy o tom nevíte. O tom vědí jen v Tibetu. A ještě kde pamatují nás, hady, kteří přišli zachránit svět před temnotou, hady, kteří přišli bojovat s hady a draky temnoty?

Ale vždyť kdysi dávno si to mnozí pamatovali a věděli. A hoře Méru se říkalo Nagari, protože na jejím úpatí ležel veliký Nág Šéša, aby chránil tento svět před démony. A v zemi Sva neboli Boreji bylo tehdy obrovské město, které stálo na jejím úpatí a jmenovalo se Nagari.

Později v Indii tak začali nazývat jakékoliv město obecně, ve smyslu jen slova ‚město‘. A posvátné písmo, které se ve městě Nagari zapisovalo uzlíky a nitěmi posvátných klubek, o nichž vám zpíval pták Gamajun, a později jste vy, naši příbuzní, začali zapisovat črtami a řezy, se v indické zemi začalo nazývat dévanágarí - tedy posvátné či božské z Nagari. Všude však stále zůstával v tomto názvu Nág - neboli moudrý had, strážce... A ten zůstal ve východních zemích jako symbol moudrosti.

Ve světě je vskutku všechno pomíchané a maskami tmy je zahaleno světlo, ale umělé světlo se třpytí na d'áblech temnoty. Není to však tak, že světlo a tma jsou údajně jedno a totéž, a že dobro a zlo jsou údajně dvě strany téže mince. To říkají jen mazaní lháři Anunnaki a jejich přísluhovači, a říkají to těm, kdo proniknou ke kořenům jejich lží a strhnou jejich masky.

Pak člověk, který pod maskou světla vidí temné síly, nebo za falešným závojem tmy pravé světlo, začne pochybovat, a co je co ve skutečnosti? A pak mu lháři, kteří ovládli svět, začnou podsouvat falešné nauky o jednotě zla a dobra a že to vše jsou údajně vlastnosti Jediného, nebo že všechno na světě je vyvážené, a že bez zla nelze cítit dobro, a naopak, že zlo a temnota vychovávají, trénují duše, a proto jsou údajně nezbytné, a tak podobně.

To je však ta jejich nejstrašnější lež, která vede duše do propasti. Vždyť člověk, který tomu uvěří, bude ve všem zklamán, nebude ho zajímat zlo ani dobro... Čeká

ho prázdnota ducha, ztráta smyslu bytí, a pak sklouzne do země neřestí, nechá se jimi ovládnout, vždyť je to jedno, jestli existují, nebo ne, není o co usilovat... nebo možná i cesta temnoty také povede ke stejnému výsledku, tak proč potom pracovat na sobě a přemáhat se...

Takto se chytají světlé, hledající duše a posílají se do antisvěta. Pozor na tuto past, je nastražena všude, je na přístupové cestě ke každému učení, které je poznamenáno vetřelci... Naučte se myslet, ne jen věřit tomu, co někdo říká, naučte se uvažovat, alespoň rozumem, pokud ještě neslyšíte svou duši... Září-li entita jako anděl, ale zároveň vytváří to, co přináší zlo, utrpení a zkázu - znamená to, že nepřináší světlo, ale skrývá se v masce, a nemá smysl hledat její výmluvy, že tato utrpení naučí duši pravdám a tak dále a tak dále... anděl nemůže vytvářet zlo. Stejně tak se za podobami draků a hadů, které jsou vám nepříjemné, mohou skrývat pomocníci. Je třeba soudit ne podle šatů, ale podle činů, a umět myslet, cítit nejen šablonovitě, jak říkáte, emocemi, ale duší, intuitivně...“

Hlas Párvatí utichl, náhle se odrážející v prostorném sále. A kdesi v dálce prosvítaly sluneční paprsky skrz husté větve lián a zelené listí neprostupné džungle...

Zapsala Valeria Kolcova 16.02.2018